

Evidencijski broj / Article ID: 12919144
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section: Naslovnica

PULSKI FESTIVAL

Ani Karić
Zlatna arena
za »Noćne brodove«

Str. » 54. i 55.

MANUEL ANGELINI

JEDNA OD POSLJEDNJIH VELIKIH GLUMAČKIH DIVA VRATILA SE NA VELIKO PLATNO FILMOM »NOĆNI BRODOVI«

Po Picassu imam 50 godina

Koliko ste u kazalištu?
 – Ako sam s 19 godina prvi put zaigrala na filmu, a sada imam 71, dakle 52 godine sam na sceni. Ima jedna divna Picasso-va rečenica: »Imam onoliko godina koliko ja odlučim da imam. Sada imam 40.«

Ako ćemo po Picassu, koliko imate godina?
 – Složila bih se s Picassom da imam 50.

ANA KARIĆ S kamerom imam ljubavnički odnos

Jednako sam zaljubljena u svoj posao kao i kada sam bila mlada, a možda i više. Kad dobijem projekt, onda postajem beskrajno ambiciozna, zagrizem te osim na probama, radim kod kuće po 4, 5 sati i to mi je ta pokretačka snaga

Čokoladu i kolače nikada ne jedem, isključivo jedem suhe smokve, suhe šijive i borovnice

Lara BAGAR, snimio Manuel ANGELINI

Odjevena u bijelu avangardnu haljinu poznate dizajnerice Marine Design, skrivena iza crnih velikih naočala u stilu Jackie O. Ana Karić kročila je u Circollo. I naravno, gdje je diva, tu je i gužva. Citava svita novinara sjetila se oko te možda i posljednje velike prave glumačke dive koja je nakon 50 godina karijere, tijekom kojih je igrala u više od petnaest filmova i šezdesetak TV drama, bila uvjarena da je vrijeme glavnih filmskih uloga za nju prošlo, a onda joj se u »Noćnim brodovima« dogodila – uloga života. Ipak, ta možda posljednja prava istinska glamurozna diva i jedna od najbolje odjevenih žena u Hrvatskoj, koju nitko nikad nije vidio bez frizure i make-upa, na neko se vrijeme odrekla svih blagodatnih suvremene kozmetičke industrije. Sve zbog dobre ulo-

ge, kaže glumica, koja u novom filmu Igora Mirkovića »Noćni brodovi« glumi ženu svojih godina, koja se bezglavo zaljubi u vršnjaka, ponovno počne voditi računa o izgledu te s odabranikom svoga srca pobjegne u nepoznato.

U Circollo Ana nije pobjegla u nepoznato, već je dobacila da ne može dugo jer je Ratko čeka, te se navečer nakon dugo vremena vratila u pulsni amfitetar. Lijepa, glamurozna, besprijekorna u crnom, s potpisom, kao i uvijek, Branke Donas-sy.

Nisam loša

Vraćate se u Pulu na veliko platno u velikom stilu s ulogom žene koje je vaša čista suprotnost. Nazivaju vas damom, nekoliko su vas puta proglašavali i ikonom stila, uvijek ste našminkani i besprijekorno dotjerani, dok je Helena u filmu nenašminkana, zapuštena. Kako je bilo ući i pripremiti se za takvu ulogu?

– To je prekrasan scenarij i prekrasna uloga, a to mi je

» Bila sam šokirana kada sam vidjela što na početku filma rade od mene i tijekom cijelog snimanja ni jedanput se nisam pogledala u ogledalo, dogovorila sam se sama sa sobom i izdržala do kraja

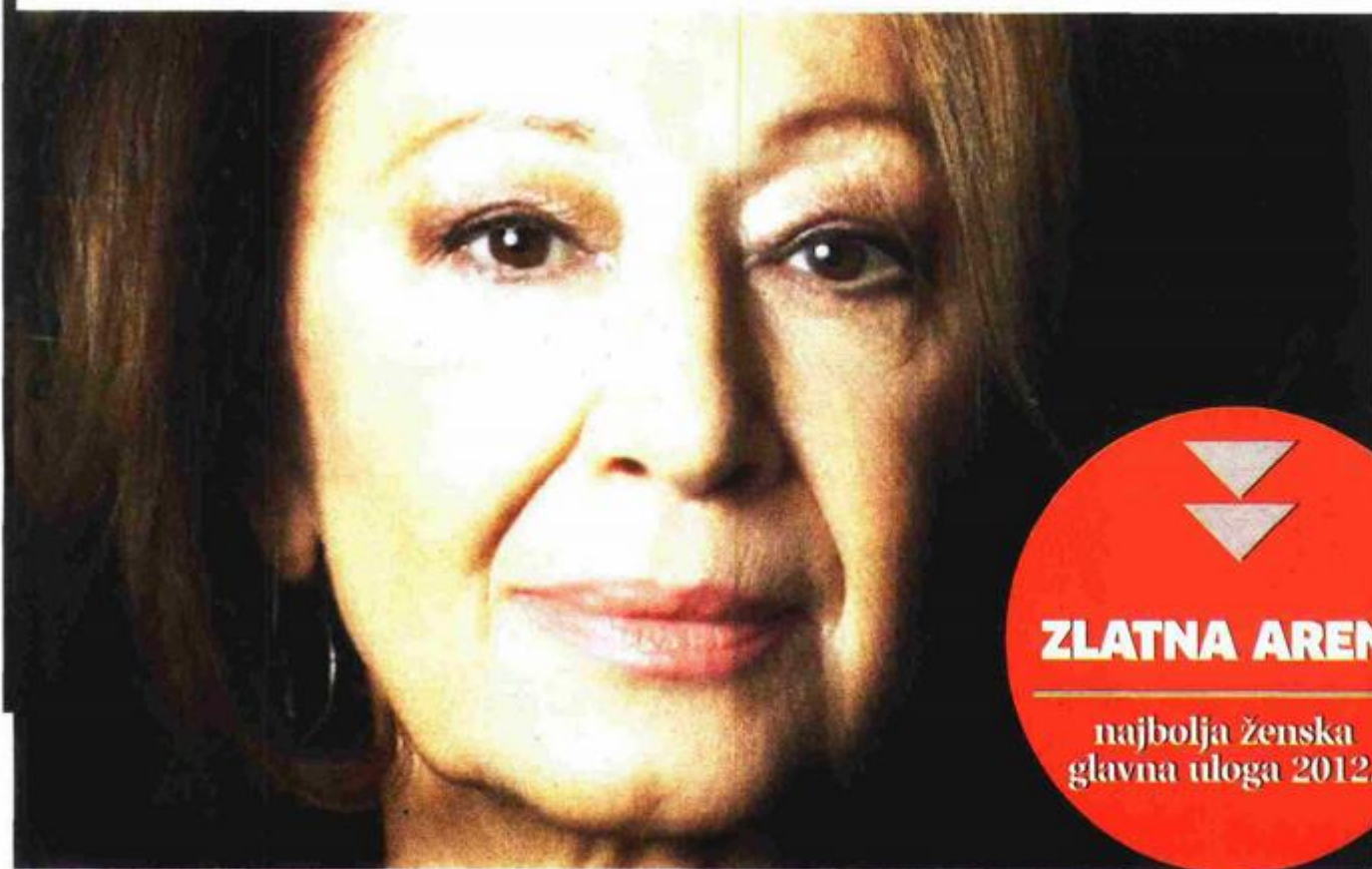
najbitnije. Moram priznati da sam bila šokirana kada sam vidjela što na početku filma rade od mene. Snimali smo u seoskom starijaku domu gdje je puno žena statiralo i sve su žene bile barem malo dotjerane. Pitala sam Igora (Mirković redatelj, op.a.) moram li biti najneuglednija i najgora od 200 žena. Rekao je: »Moraš«. Ako tebi damo malo štih, metnemo malo kose, šminke, postat ćeš najedanput

glamurozna. Moram vam reći da sam imala i neugodnih situacija. Tako su mi neke žene iz doma dolazile i govorile – »Isuse, kako ste vi ružni«. I tijekom cijelog snimanja ni jedanput se nisam pogledala u ogledalo, dogovorila sam se sama sa sobom i izdržala do kraja. Znate, ja inače dobro funkcioniram s kamerom i s rasvjetom i znam gdje stati da bih dobro izgledala. Na početku filma izgledam ka-

» Inače dobro funkcioniram s kamerom i s rasvjetom i znam gdje stati da bih dobro izgledala. Na početku filma izgledam katastrofalno, a i ja sam film počela gledati kao da ja to nisam, s odmakom, jer bih inače poludjela

«NOĆNI BRODOVI» IGORA MIRKOVIĆA TE PROGOTORILA O SEBI, GLUMI, STILU, GODINAMA...

tastrofalno, a i ja sam film počela gledati kao da ja to nisam, s odmakom, jer bih inače poludjela. Rekla sam si da me ne zanima kako me snimaju i da me mogu snimati iz bilo kojeg kuta. Koncentrirala sam se na to da odradim Helenu kako treba. Moja draga kolegica Nataša Dangubić upitala me o ulozi »Što misliš?« A ja sam rekla »Ja mislim da ja nisam loša«. Ona je na to »Pa kad ti misliš da nisi loša, onda mora da si fantastična«. Nikada nisam zadovoljna. Eto, došla sam doma i pomislila – pa ja, stvarno mislim da nisam loša. Sretna sam da sam to uspjela i izdržala do kraja i vidim da se isplatio.

Bio je to višestruki izazov?

– Naravno. Puno smo probavali kod mene u stanu. Ja jako volim kameru i počela sam snimati s 19 godina. Kad se kamera upali, ja imam s njom gotovo kao neki ljubavnički odnos.

Kažu da tko voli kameru...

– ... Kamera voli i njega. To je kao i s publikom. Kad je

volite te im se date, odmah to dobijete natrag. Ako ste hladni, na distanci te odradujete posao, onda i nemate povratne informacije u smislu osjeta, emocije...

Nakon koliko godina ste u Areni?

– Bila sam prije dvije godine kada sam dobila nagradu Fabijan Šovagović. Ali nisam bila kada sam igrala u filmu Zrinka Ogreste, Veljka Bulajića i u filmu Krste Papića. Rijetko idem, samo kad moram ići. Preskočila bih i ovo da moram.

Nakon 50-te ono pravo

Puljanima puno znači Arena i emotivno su vezani za nju, a što vama kao glumcu znači Arena?

– Nisam od masovnih događanja bilo koje vrste. Imam puno antiglumačkog u sebi. Poslije predstave i premijere odmah idem doma.

Pomirili ste antiglumicu i glumicu u sebi?

– Jesam. A bilo bi tragično da sa 70 godina niste pomireni. Već obrnuti. Puno njih nestane sa 40 ili 50 godina.

Kontakt s publikom je osnovna razlika između filma

» Nisam od masovnih događanja bilo koje vrste. Imam puno antiglumačkog u sebi. Poslije predstave i premijere odmah idem doma

i kazališta, zar ne?

– U kazalištu je to publika i redatelj, a meni je to publika i kamera. Do 30. godine skoro da i nisam igrala u teatru, snimala sam TV filmove i drame, i meni je to gotovo prirodno stanje. Ne mogu reći da volim jedno više od drugih.

Cijelo se vrijeme govori da za glumice nakon 50-te nema uloga.

– A ja sam tek nakon 50-te

počela ono pravo. Imala sam sreću da su se pojavili mladi redatelji poput Ivica Buljana, Bobe Jelčića, Nataše Rajković i Olivera Frlića. Ne znam po kojoj sreći sam ja njihova glumica. Tako ispada da radim isključivo s mladim lju-

» Fasciniraju me mlađe generacije, a stariji su već pomalo umorni i rade po sjećanju. Ja sam stalno s mladima i to pršti od energije

dima. Divno je raditi s tim redateljima jer oni točno znaju što hoće. I kada zbog nekih razloga nisam mogla igrati ulogu koju su mi namijenili u njihovom komadu, tako zbog snimanja nisam mogla raditi u posljednjoj sjajnoj predstavi Olivera Frlića »Mrzim istinu« koja je dobila sve moguće nagrade, on je rekao da tog lika neće biti, jer sam to ja. To je lijepo. To bi bilo i za nekog drugog iz ekipe. S mladim ljudima radim fantastične projekte.

I dalje u naponu snage, aktivna ste na mnogim poljima. Gdje crpate energiju i inspiraciju?

– Prvo u radu. Jednako sam zaljubljena u svoj posao kao i kada sam bila mlada, a možda i više. Imam tu neku radoznalost i nisam ambiciozna u smislu što bih ja htjela. Ali kada dobijem projekt, onda postajem beskrajno ambiciozna. Onda zagrizem, i osim na probama, radim doma po 4, 5 sati i to mi je ta pokretačka snaga. Fasciniraju me mlađe generacije, a stariji su već pomalo umorni i rade po sjećanju. Ja sam stalno s mladima i to pršti od energije. Bila je divna Nina koja je nedavno u nekim novinama rekla »Ana je sve mlada, a ja sve starija, pa ćemo se uskoro negdje naći.« I sada sam postala i baka. Imam unuku Maru koja ima dvije godine i božanstvena je. No,

zbog obaveza se malo vidimo i nažalost sam malo s njom.

Ne idem na modne revije

Često vas nazivaju modnom ikonom. Što kažete na silne tjedne mode i Cro-A-Portere?

– Ja ne idem na te događaje. Dobila sam nagradu na Cro-A-Porteru. Ja na to ne idem, ne zanima me tko što nosi i tko sjedi u prvom redu. O da, jedanput sam bila na reviji Olivera Julara koji je i moj kostimograf u nekoliko predstava. Eto, u početku su mi slali pozivnice, a više mi konačno ne šalju. Tko me želi vidjeti, neka dođe u teatar.

Mislite li da se sa stilom rada ili se on može stvoriti, odnosno kupiti?

– Moja je mama bila domaćica i prekrasno je štrikala. Znala mi je štrikati kapute i haljine i svi su mislili da nisam Missonija. Potom sam godinama imala prijatelja vizazista koji je jako puno utjecao na moj ukus. Volio me kao sestru, ali je nažalost umro rano, sa 40 godina. On i mama su najviše utjecali, a tu je i nešto Božjeg dara.

Pažljivi ste u odijevanje, jeste li tako i s linijom?

– A, to pazim. Tu se mučim. Sada sam na otoku Olibu dva puta dnevno, ujutro i navečer, plivala po sat vremena. Nakon toga, jela sam samo ribu i salatu. Kad dobijem kilu, onda to brzo skidam. Jedini mali problem je što navečer volim popiti crno vino. U teatru želim da kostimu budu po mjeri, ako dobijem kilu, ne mogu ući u kostim, a teatar nema novaca i nitko mi neće napraviti novi kostim za predstavu. Jednom sam pročitala da je Cher rekla »Svi mi govore kako lijepo izgledam. Da oni samo znaju koliko sam se toga odrekla.« Tako i meni veće, lako je tebi. Čokoladu i kolače nikada ne jedem, isključivo jedem suhe smokve, suhe šljive i borovnice. To imam u hotelu. Kad mi padne šećer, uzmem suhe smokve i sve riješim. A što ću? Naginjem debljanju pa se moram paziti.

KARIJERA

Film »Noćni brodovi«

Predstava »Schneewittchen After Party«

Predstava »Anna Weiss«

Predstava »Čaruga«

Predstava »Gospođice Rice, puno prije geopolitike bila je glazba«

Predstava »Kvartet«

Predstava »Symphaty for the Devil«

